

เทศน์อบรมฆราวาส ณ กุฎีหลวงตา สอนแสงธรรม กรุงเทพฯ

เมื่อค่ำวันที่ ๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

ศาสนาแท้มีพุทธศาสนาเท่านั้น

เราไปส่งอาหารให้โรงพยาบาลต่าง ๆ นี้ โถ เราเทียบแล้วสุดเขตของอำเภอสูงเนิน เทียบจากวัดเรามาถึง สุดเขตสูงเนิน เราไปโรงพยาบาลเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ นั้นก็ 334 กม. ถึงเขตสูงเนินจะต่อกันกับสี่คิ้วนะ มาจากวัดแล้วก็ออกพุ่ง ๆ เลย ไปส่งเขาด้วยความจำเป็น มันจำเป็นอย่างนั้นแหละที่เราไป ไกลก็ไม่ว่าเพราะความจำเป็น ขาดแคลนมาก ของนี้ไปเต็มรถเลยละ ส่วนโรงพยาบาลไปแต่ละครั้งให้ที่ละหมื่นห้าเงินสด ส่วนภัตติขุมพลลดลงมาประมาณ ๑๓ กิโล แต่โรงพยาบาลนี้ไปรู้สึกว่าจะคดเคี้ยวลงเขาไป ถึงระยะทางสั้นกว่ากันแต่ไปลำบากกว่ากัน แต่เราก็ให้โรงละหนึ่งหมื่น ส่วนมากโรงละหนึ่งหมื่น ๆ ไปส่งที่ไหน วันไหน ๆ ให้หมด

ส่วนภัตติขุมพลนี้ให้หมื่นห้า เราสงสาร สองโรงพยาบาลที่ว่า เทพสถิตและภัตติขุมพล จังหวัดชัยภูมินี้ ถึงเขาไปที่วัดเราก็ให้เป็นพิเศษ สองโรงนี้ให้พิเศษ ส่วนให้ธรรมดาก็เสมอกัน ให้พิเศษก็เพิ่มเสมอกันเหมือนกัน ที่ให้หมดในเขตจังหวัดนั้นก็คือ อุดรดิตถ์หนึ่ง โคราชหนึ่ง อุบลฯ หนึ่ง สามจังหวัดนี้ ไม่ว่าโรงใดในเขตจังหวัดนั้น เราให้เป็นพิเศษ ๆ เหมือนกันหมดเลย เพราะมันไกล เวลาขากลับมานี้ก็เติมน้ำมันรถให้เต็มถัง ๆ ทุกคันรถเลย ไม่ว่าพิเศษ ไม่พิเศษ เติมให้เต็มถัง ๆ ตลอดเลย

เราช่วยตลอดมา ๒๐-๓๐ปีนู่นแหละ ให้ต่ำกว่า ๓๐ ปีไม่ต่ำ เพราะแต่ก่อนเราก็ช่วยธรรมดา เราไม่ได้ตั้งโรงโกดังขึ้น พอตั้งโรงโกดังแล้วก็ซื้อของมาเติมหมดเลย สิ่งที่น่าไปให้โรงพยาบาลก็มีข้าวสาร น้ำปลา น้ำมันพืช ขนมหั้ว น้ำตาลทราย น้ำตาลทรายนี้ ถุงละ ๕๐ กิโล ๕๐ กิโลเหมือนกัน เรียกว่าเต็มรถ ๆ กะว่าพอดี ทางรถเขามาเราก็เติมพอดี เวลาเราไปให้มักจะมากกว่านั้นเป็นประจำ คือเราเอาไปให้นี่ให้เป็นพิเศษ เราไปต้องได้พิเศษทั้งนั้น ๆ ไม่ว่าโรงพยาบาลไหนเต็มรถ ๆ เลย

นี้ช่วยโลกด้วยความสงสาร และติดหนี้ที่ไหนไม่ได้ติดนะ สร้างตึกสร้างอะไร ๆ นี้ เราคำนวณ ๆ ไว้ จ่ายเป็นงวด ๆ ไม่เคยติด พอถูพอไถกันไปได้นั่นแหละ ที่มันติดก็คือ เครื่องมือแพทย์ โรงพยาบาลต่าง ๆ ที่เข้ามาขอเรา เป็นเครื่องมือที่จำเป็น ๆ นี้แหละ ที่มันติด มาจะเอ่กันเลย มาพูดถึงเรื่องเครื่องมือ เครื่องมือนี้มีความจำเป็นยังไง ๆ คนใช้พิจารณา เวลานั้นเงินเราก็ไม่พอ เราจะเอาเงินไม่พอไปอวดเขาที่เดียว ความจำเป็นของเขาเหนืออันนี้ แน่ เราก็ต้องได้พิจารณา นี่ละที่ว่าติดหนี้

ทางโน้นมีความจำเป็นมากกว่าละ เข้าติด มันติดอยู่เรื่อยละอันนี้นะ เรื่องเครื่องมือแพทย์นี้ติดอยู่เรื่อย ส่วนอื่นไม่ติด ไม่เคยติดนะ คือเราคำนวณไว้เรียบร้อย ๆ

เงินในบัญชีคำนวณไว้แล้วก็จ่ายงวด ๆ งวดเขาก็ไม่มาพร้อมกัน เดี่ยวตึกนั้นมาตึกนี้มา เราก็จ่ายงวดไป ๆ ทีนี้ปัจจัยมันก็ค่อยมาของมัน ฎุโถกันไปได้ตลอด ไร่ที่ได้ติดหนี้ก็คือ มันไม่มีในบัญชี เรากะพอดี ๆ พอทางโน้นเขามาขอเอาปัจจุบันมันไม่มี ตกลงก็เลย เอ้า ติดก็ติด นี่ละมันมักติดอยู่เสมอ เครื่องมือแพทย์ติด

วันหนึ่งรู้สึกจะไม่ค่อยขาดเลยนี่วันละสามโรงสี่โรง แล้วก็ห้าโรง วันหนึ่ง ๆ เป็นปกติแล้ว สูงสุดเก้าโรง ไม่ถึงสิบนะ เรียกว่าจำนวนสูงสุดเก้าโรง นี่เรียกว่าให้สูงสุดมีแค่เก้าโรงไม่ถึงสิบนะ จากนั้นก็แปดโรงเจ็ดหกห้าลงมาโดยลำดับ ข้าวสารก็ ๑๒ กิโล ให้คันละ ๑๗ ถุง กะให้พอดีกับรถเข็น น้ำปลานั้นมันเท่าไรนะ อย่างละ ๓-๔ ลัง หรืออะไร น้ำปลา น้ำมันพืช ขนมหุ้ง อย่างน้ำตาลทราย ๕๐ กิโล เพราะใส่นี้ก็เต็ม รถพยาบาลที่เขาขอพอดี ๆ ถ้าให้พิเศษเอาไปจนได้นั้นแหละ เห็นเขามาไกลอันนี้ให้พิเศษ เอาเข้าจนได้ละ เอาให้ได้เลย เป็นอย่างนั้น ธรรมดา มันก็เต็มพอดี

การช่วยโลกเรียกว่าเราช่วยสุดขีดละ เจ้าของเองก็ไม่มีที่ต้องติ ไม่มีที่ต้องติอะไร เราไม่มีเงินเก็บสังฆม ไม่มี มีเท่าไรออกหมด ๆ ตลอดเลย แล้วจะไปต้อติที่ตรงไหนว่า เก็บไว้ที่ตรงไหน ๆ ไม่มี เราไม่มี เป็นอย่างนั้นตลอด เพราะเราไม่เอาอะไรแล้วในโลกนี้ เราพูดจริง ๆ อย่างเราติดอยู่กับโลกนี้เราก็ไม่เห็นเอาอะไรกับโลกนะ ติดดินนี้หนักมาก ทุกอย่าง รู้สึกว่าหนักมาก หมุนตัวตลอดเวลา เราก็หมุนเพื่อโลกทั้งนั้น เราไม่เห็นมีส่วนใดที่เอา ไม่มี ให้ทั้งนั้น ๆ จตุปัจจัยไทยทานที่เขาถวายเรา นี่ ไม่มีที่จะมาเข้าเรา เพราะเราไม่มีอะไรจำเป็น อาหารการบริโภคเครื่องใช้ไม้สอยมันก็สิ้นหลาม ๆ ตลอด ไม่ขาดแคลน จะเอาอะไรมาซื้อ ซื้อหาอะไร ผู้ที่ขาดตกบกพร่องมีอยู่มากมาย มันก็เฉลี่ยออกไป ๆ อย่างนั้น

เพราะฉะนั้นจึงว่าเราไม่เอาอะไร ไม่มี ไม่เอาเลย นี่เป็นประจำ ประจำเราและนิสัยเราด้วยที่เป็นไปด้วยความเมตตา เมตตาจริง ๆ ไม่ใช่เมตตาธรรมดา มีเท่าไรมาก็หมด ๆ ช่วยโลกทั้งนั้น ๆ ก็มีแต่ทองคำ สำหรับทองคำนี้ไม่เลย ไม่ให้ออกเลย ร้อยทั้งร้อยเข้าตลอด ไม่มีแยกไปไหนเลยทองคำ ดอลลาร์นี่เบื้องต้นก็เข้า ๆ ทีนี้เวลาเรางดการเทศนาช่วยชาตินี้แล้ว จตุปัจจัยที่เขาถวายเพื่อช่วยชาติมันก็ไม่ มี ร้อยหรือลง ๆ ไม่มี ก็ต้องได้แยกดอลลาร์นี้มาช่วยเงินไทย เดียวนี้จึงไม่ได้เข้านะ

แต่เราก็คิดว่า ถ้ามันมีมากพอเข้าเราจะเอาเข้าทันที แต่นั่นมันไม่เคยได้ทันทีเสียที มีเท่าไรก็ไม่พอ ๆ อยู่อย่างนั้นตลอด เลยไม่ได้เข้านะ ไม่ได้เข้าคลังหลวงดอลลาร์ ที่เข้าแล้วก็เท่าไร สิบล้านกว่า สิบล้านสองแสนเท่าไร เท่านั้น จากนั้นมาไม่ได้เข้าอีกนะ มีแต่เปลี่ยนดอลลาร์เข้ามาเป็นเงินไทย ช่วยเงินไทยออกช่วยชาติ ๆ เพราะเงินไทยไม่พอ รายได้อื่นอื่นเราไม่มี มีแต่ที่เขาถวายธรรมดา ๆ เราไม่ได้ไปเทศน์ที่นั่นที่นี้พอจะได้

เงินเป็นกอบเป็นกำมาช่วยชาติ พอที่ดอลลาร์จะได้เข้าคลังหลวงบ้าง ไม่มี เมื่อเป็นอย่างนั้นดอลลาร์มาก็ต้องหมุนมาช่วยกัน ๆ อย่างนั้น

และช่วยโลกก็ช่วยด้วยความบริสุทธิ์ใจ ภายในจิตใจเราไม่มีต่างพร้อย แม้นิดหนึ่งไม่มี ว่าจะหยิบเอาของที่พี่น้องทั้งหลายที่บริจาค นั้น ให้ระลึกได้ว่าอย่างไรเลย ตั้งแต่สตาจ์หนึ่งขึ้นไปไม่เคย ได้เท่าไร ๆ ช่วยตลอด การช่วยนั้นจะมากน้อยก็ให้เป็นไปตามเหตุผลความจำเป็น ควรจะจ่ายมากจ่ายน้อย เอ้าจ่าย ๆ มันก็เป็นความบริสุทธิ์ไปตลอด ส่วนที่จะมาคิดมาหยิบเอาด้วยความมัวหมองทางจิตใจไม่มีเลยเสีย เราไม่มี ทองคำก็ร้อยทั้งร้อยบริสุทธิ์อย่างเดียวกัน ดอลลาร์-เงินไทยเหมือนกันหมด

ทองคำเราเวลานี้ก็ได้เรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบ สับปนกันไปกับขอปัญหาบาทกับค่าออกอ้วนว่านั้น ให้ทองคำเป็นน้ำไหลซึมเข้าสู่คลังหลวงของเรา เพราะเวลานี้คลังหลวงของเรายังมีทองคำอยู่น้อยมาก เราจึงเป็นห่วงตลอด เรื่องที่แล้วไปแล้วมันจึงไม่แล้ว มันवादก็คือภาพทองคำในคลังหลวง มันยังติดตาติดใจอยู่ เมื่อได้ส่วนใหญ่มาแล้ว ตามความปรารถนาที่เราตั้งเอาไว้ ส่วนนั้นที่มันบกบางมันก็บกบางอยู่อย่างนั้น จึงควรที่จะได้ทองคำให้เป็นประเภทน้ำไหลซึมให้ค่อยไหลซึมเข้ามา ให้ค่อยหนุนเข้าไป ๆ บ้าง พอมีความหนาแน่นขึ้น เราคิดอย่างนั้น จึงได้รับกวนพี่น้องทั้งหลาย

ถ้าหากว่าเราไม่ชวนขายเสียเวลานี้แล้ว ขาดไปเลย ไม่มีหวังนะ ว่าทองคำจะเข้าสู่คลังหลวงแม้บาทเดียวก็ไม่มี เมื่อมีทองคำประเภทน้ำไหลซึมมันก็มาของมันเรื่อย ๆ ค่อยทำเบา ๆ เป็นฝอยบ้าง เบา ๆ บ้าง บางทีลูกเห็บตุ้มตามมาก็มี ได้เป็นกิโลก็มี นั่นลูกเห็บ หรือสิบบาทยี่สิบบาทเป็นลูกเห็บมา ธรรมดาที่คนละเล็กละน้อยมา ทีละบาท สองสลึงบ้าง สลึงบ้าง เรียกว่าตกเบา ๆ เป็นน้ำไหลซึม นาน ๆ มันก็ตุ้มตามมาทีหนึ่ง ลูกเห็บ มันก็ขึ้น ๆ อย่างนี้นะ

เวลานี้ก็ดูเหมือนได้ถึง ๖๐-๗๐ กิโล (รวมเศษ ๓๗ กิโลครึ่ง เป็น ๗๒ กิโล ครับ ได้ใหม่ ๓๔ กิโล ๓๒ บาท ครับ) แล้วรวมกันเป็นเท่าไรละ (รวมเศษก็เป็น ๗๒ กิโลครึ่ง) ที่ ๑๑ ตันแล้วเวลานี้ ๑๑ ตัน ๓๗ กิโลครึ่ง นี่เข้าแล้วนะ ที่นี้เราได้มาอีก ดูเหมือนไม่ต่ำกว่า ๓๐ (๓๔ กิโล ๓๒ บาท ครับ) นั่น ๓๔ กิโล ๓๒ บาท มาบวกกันเข้ากับ ๓๗ กิโลครึ่งมันก็ได้หลายสิบกิโล (๗๒ กิโลครึ่ง) เออนั้นแหละได้ ๗๒ กิโลแล้วต่อไปเดี๋ยวมันก็ขึ้นร้อยกิโล ที่นี้พอหลอมเราก็จะหลอม หลอมมาเก็บไว้

พอได้มากขึ้นเป็นแท่งพอที่จะได้ สมมุติว่า ๑๐๐ แท่ง ๆ ละ ๑๒ กิโล นั่นละอาจมอบ เวลานี้ยังไม่มอบ อันนั้นเป็นประเภทน้ำไหลซึมไป เพราะไม่เดือดไม่ร้อน ไม่ร้อนอะไรเลย ค่อย ๆ ไหลซึมไป ตอนนี้อยู่มีหวังอยู่ที่ทองคำเราจะพอได้เข้าคลังหลวงบ้าง ยังมีหวังอันนี้ให้ค่อย ๆ ไหลซึมไป ไม่ให้ขาดวรรคขาดตอนที่เดียว ถ้าขาดแล้วขาดเลย

นะ จะไม่มีเลย แม้สตางค์หนึ่งก็ไม่มี ถ้าให้ขาดเลย แล้วก็ขาดอยู่อย่างนั้นตลอด ทีนี้
 เมื่อยังมีเวลาอันเหมาะสมอยู่อย่างนี้ที่ควรจะได้ทองคำเพิ่มเติม ไม่มากก็น้อยให้ได้
 ประเภทน้ำไหลซึมก็ควรจะได้ เรารู้ว่าอย่างนั้น ไม่อยากให้ขาดไปเสียทีเดียว ทั้ง ๆ ที่
 ทองคำกำลังมีน้อยอยู่ จึงควรจะได้เพิ่มขึ้น

เศษ ๑๑ ตันไปแล้วเดี๋ยวนี้มันก็ดูเหมือนได้ ๗๐ กิโลแล้วนะ นั่นเป็นอย่างนั้น
 แหละ ที่มอบแล้ว ๓๗ กิโลครึ่ง เราได้ใหม่นี้ก็ ๓๐ อันนี้ประเภท ๓๐ กิโลนี้จะหลอม
 พอได้พอหลอมเราก็จะหลอม ดอลลาร์คงไม่หวังละ เพราะเงินไทยไม่พอ ช่วยโลกไม่
 พอ ต้องเอาดอลลาร์มาช่วยกัน ๆ คลังหลวงเลยต้องพักไป เพราะทางเงินสดไม่พอ
 เวลานี้ตั้ง ๖ หลังนู่นนะ อย่างลาดยาวนี่ก็ ๒ หลัง ๆ ละ ๓ ชั้น นี่ก็ยังไม่เสร็จ ฟังเสร็จไป
 หลังเดียว แล้วอุดรฯ โนนสะอาดก็ ๒ หลัง อันหนึ่งก็หลังหนึ่งผ่านไป แล้วหลังนี้ดู
 เหมือน ๒๒ ลาน ๒ ชั้นนะ ใหญ่อยู่

นี่กำลังขาดโครงการเหล็ก เราผ่านรถไฟเรามองเห็น นี่ก็ ๒ หลังที่สร้าง หลังหนึ่ง
 เสร็จผ่านไปเร็ว ๆ นี้ แล้วก็อีก 2 หลัง ที่โรงพยาบาลพิบูลย์รักษ์หนึ่ง โรงพยาบาลศรี
 เชียงใหม่หนึ่ง กำลังขึ้นพร้อมกัน แล้วก็โรงเรียนอีกหลังหนึ่งกำลัง มัน ๖-๗ หลัง นี่ละ
 เงินไทยมันจะพอได้อย่างไร หมุนเรื่อย เดี่ยวทางโน้นมาจ่ายงวด ทางนี้มาจ่ายงวด
 เรื่อย ๆ เป็นอย่างนั้น นี่ก็พอเป็นพอไป ผู้มาขอก็มาขอพิลึกพิลั่นนะ แทนที่จะลดลง
 เหมือนเงินของเราลดลงไม่ลด มาขอเรื่อย ๆ เอ๊ ยังไงกัน

สมบัติที่พี่น้องบริจาคไปนี้ช่วยโลกก็คือช่วยเรานั้นแหละ บุญกุศลที่เกิดขึ้นจาก
 ช่วยโลกก็มาเป็นสมบัติของเรา ทางโลกก็ได้ช่วย ช่วยตัวเองก็ได้ช่วย เกิดขึ้นจากการให้
 ทาน คนมีการให้ทานไปไหนไม่อดอยากนะ หากพอเป็นพอไป เวลาจำเป็นหากมีมา
 ช่วยจนได้นั้นแหละ คนมีจิตใจกว้างขวางทำบุญให้ทานประจានิสัย ไปไหนไม่อดอยาก
 แบบหมดหวังที่เดียวไม่มี ค่อยเป็นค่อยไป ไม่เหมือนคนตระหนี่ถี่เหนียว มันเป็นของ
 มันเองละ

นั่นละกรรม ท่านว่ากรรมดี-กรรมชั่ว มันเป็นพื้นฐานอยู่ประจำโลก สัตว์โลก
 กระทำกรรมดี-กรรมชั่วตามนี้ ผลมันก็ติดไปในใจ ดีก็มีติดไป ชั่วมีติดไป ผลแห่งความ
 ตระหนี่ถี่เหนียว ความเอารัดเอาเปรียบ ความคดโกงริดไถต่าง ๆ มีตั้งแต่ความชั่วช้า
 ลามก ตัดหนามกันทางตัวเอง ปิดล้อมตัวเอง ไปลำบาก ดีไม่ตีไปไม่ได้ เขาไปกันได้
 เราไปไม่ได้ เขามีทางไป เราไม่มีทางไป แน่ คนที่ทำบุญให้ทานนิสัยกว้างขวางไปไหน
 ไม่อดอยากนะ ปัจจุบันเราก็เห็นชัด ๆ ฆราวาสก็เหมือนกัน พระเหมือนกัน

คือพระก็มาจากคน คนก็เป็นคนมีกิเลส พระก็เป็นพระมีกิเลส นิสัยเคยคับแคบ
 ตีบตันมันก็ติดมากับพระนั้นแหละ นิสัยเคยกว้างขวาง ทำบุญให้ทานเฉลี่ยเผื่อแผ่มั่นก็

ติดมากับพระ เวลาเข้าไปบวชในวัดกิริยาอันนี้ นิสัยนี้จะแสดงติดตัวไปตลอด เพราะฉะนั้นพระเราบางองค์จึงตระหนี่ถี่เหนียว บางองค์ธรรมดาๆ บางองค์กว้างขวาง นั่น เป็นอย่างนั้นแหละ มันผิดกัน ทีนี้เพื่อนฝูงดูเอากรู้นะ องค์ไหนตระหนี่ถี่เหนียวไม่ค่อยมีเพื่อนมีฝูงนะ จะใหญ่จะโตขนาดไหนก็มีแต่ชื่อ พระเถรไม่ติด แน่ะ องค์ไหนมีความเมตตาสงสารจิตใจกว้างขวางเพื่อนฝูงมีๆ องค์ใดมีความกว้างขวางเท่าไร โอ้ยิ่งมาก แน่ะอย่างนั้นนะ มันเห็นอยู่ปัจจุบันก็เห็น มันเป็นเองนะ ไม่ใช่ไปชักไปชวนเขามานะ มันหากเป็นเองในนิสัยของผู้นั้น มันหากดึงดูดกันมาเอง

เวลาไปโลกหน้าก็เหมือนกันอีก ก็ไปตามนิสัย มีบาปมีบุญของสัตว์แต่ละรายๆ ไปเหมือนกัน ไปสวรรค์ก็เหมือนกัน เพราะฉะนั้นสวรรค์จึงมีหลายชั้น ให้พอเหมาะพอดีกับบุญกรรมของตน ผู้น้อยชั้นนี้พอดีกับบุญกรรมของตัวเอง ผู้นั้นอยู่ชั้นนั้นพอดีกับบุญกรรม หนุนให้ไปพอเหมาะพอดีเรื่อยๆ ไป จนกว่าถึงพรหมโลก ทีนี้เมื่อได้สร้างให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้ว สร้างไม่ถอยมันไม่เหือดไม่แห้งนะบุญ มีอยู่เรื่อยๆ มีแต่เพิ่มเข้ามาๆ แล้วก็เพิ่มเข้ามา สุดท้ายก็เต็ม พอเต็มแล้วก็ติดฝั่งเลย ถึงนิพพาน นั่นละบุญเต็มแล้วถึงนิพพาน

ท่านจึงไม่ให้ประมาท เรื่องที่เขาไม่เชื่อศาสนานั้นละ อันนั้นเป็นเรื่องสัตว์ที่หยาบคายที่สุด อย่าไปเอามาเป็นคตินะ สัตว์ที่หยาบคายที่สุด บุญกรรมนี้มีมาดั้งเดิม พระพุทธเจ้าก็สอนตามความเป็นไป ไม่ได้หาอุตริที่โหมมาสอนโลก สอนตามความเป็นจริง ใครจะลบล้างไม่ได้เลย ว่าบาปไม่มีบุญไม่มี ลบล้างไม่ได้เพราะเป็นหลักความจริง ถ้าจอมปลอมมันก็ล้างได้ ของจริงลบล้างไม่ได้ เพราะฉะนั้นจงพากันใส่ใจใส่ธรรมใส่ธรรม

เวลานี้ศาสนาๆ เขาว่าศาสนานะ นั่นละคือภัยของธรรม ภัยของธรรมเขาอ้างว่าเป็นศาสนาๆ นั่นละคือภัยของธรรม ศาสนธรรม เช่นอย่างพุทธศาสนานี้เป็นศาสนาโดยแท้ สมบูรณ์แบบทุกอย่าง เพราะผู้เป็นเจ้าของเป็นผู้บริสุทธิ์ รู้แจ้งแทงทะลุหมด รู้เห็นตามสิ่งเป็นจริง นำมาสอนโลกตามสิ่งที่มีที่เป็นไม่อุตริ นี่จึงเรียกว่าธรรมของจริง เราพูดใครจะเกลียดจะชังก็เมื่อมันพูดตามความจริงความปลอมมันก็ต้องพูดซิ เรื่องพุทธศาสนาของเราเรียกว่าเอก หาไม่มีนะ ไม่มี มีนี่เท่านั้น

เขาว่าศาสนาเซ็น ศาสนาเซ็นก็เป็นส่วนบนของพุทธศาสนาเสีย ไม่ใช่เป็นศาสนาอื่นใดมาแฝงตั้งตัวเป็นศาสนาเซ็นขึ้นมา ผู้ตั้งนี่เขาตั้งด้วยความไม่รู้ของเขา ผู้ที่ทันทูไปแล้วท่านไม่ได้ว่าท่านเป็นศาสนาเซ็น ผู้ที่มาตั้งชื่อทีหลังให้ชื่อว่าเป็นศาสนาเซ็น หนึ่งจากศาสนาทั้งหลายไป นี่เวลาได้พิจารณาแล้ว เราพิจารณามีข้อยืนยันอยู่กับหัวใจเรา

เลย เราจึงไม่สงสัย ศาสนาเช่นนี้เป็นศาสนาเบื้องต้น คือศาสนาสติ-ปัญญา ขึ้นสูงแล้ว จะพ้นแล้วนั้น ออกทางปัญญาฟุ้งๆ แล้ว แล้วพ้น

นี่เป็นส่วนบนของพุทธศาสนา พุทธศาสนาไปตั้งแต่พื้นๆ การให้ทาน การรักษาศีล การภาวนาเรื่อยๆ ภาวนาก็แต่พื้นๆ ขึ้นไป จนกระทั่งถึงภาวนาเบื้องต้นดังที่ว่าเป็นภาวนาเบื้องต้น ที่เขาไปตั้งชื่อเป็นศาสนาเช่นคือพุทธศาสนาเบื้องต้นนั่นเอง เบื้องบนของพุทธศาสนา เราถือเป็นอันเดียวกันเลย เพราะได้พิจารณาหมดแล้ว ไม่นอกเหนือไปจากนี้ ผ่านหมด เรื่องศาสนาเช่นอะไรผ่านในหัวใจนี้หมด ถึงขั้นที่จะเป็นศาสนาเช่นนี้เป็นขั้นปัญญาทั้งนั้น หมุนตัวแล้วก็ฟุ้งออกเลย

เขาก็มาเอาอันนั้นว่าศาสนาเช่นใช้ปัญญา ศาสนาพุทธก็ใช้ปัญญาเป็นพื้นฐาน สติกับปัญญาเป็นศาสนาพุทธโดยแท้ สติปัญญาขั้นนี้ๆ เป็นลำดับ ปราศจากสติปัญญาไม่ได้ พุทธศาสนามีสติปัญญาเป็นรากฐานสำคัญ ทีนี้เวลาแก่กล้าขึ้นไปก็เป็นสติปัญญาเบื้องต้น ละเอียดเข้าไป แล้วหลุดพ้น ทีนี้ศาสนาเช่นเขาเอาอันนี้จะไปเป็นศาสนาของเขา ความจริงคือศาสนาส่วนบนส่วนละเอียดของพุทธศาสนาเรา ปฏิบัติไปมันเข้ากัน ปุ๊บๆ ปุ๊บๆ เลย ไม่มีอะไรที่จะนอกเหนือไปจากพุทธศาสนาเลยศาสนาเช่น ไม่มี เราพิจารณาหมดแล้วมันเข้ากันได้หมดเลย ไม่มีที่สงสัย อ้อ อันนี้เองที่เขาว่าศาสนาเช่นเป็นอย่างนี้

ผู้มาตั้งชื่อไม่ใช่ผู้รู้แน่ เขามาตั้งทีหลัง ผู้รู้ท่านไม่ได้ว่าละเป็นศาสนาเช่นอะไร ไม่ว่าจะ ยอมรับ บรรลุธรรมหรือธรรมของศาสดาเหมือนกันหมดเลย แต่ผู้มารู้ทีหลังก็เลยมาตั้งเป็นศาสนาของตัวเองขึ้นมาว่าเป็นศาสนาเช่น อันนี้มันไม่ได้ว่านะนี้ มันเห็นจิงๆ ไม่มีจะหาใครมาเป็นพยาน ไม่ต้อง มันเกี่ยวโยงกันเท่าไรมันรู้หมดเวลาภาคปฏิบัติ ชั้นใดของธรรม ชั้นใดของสติปัญญาพื้นๆ สูงขึ้นๆ จนกระทั่งสติปัญญาอัตโนมัติหมุนตัวเป็นเกลียว ได้เห็นได้ยินได้ฟังอะไรเป็นสติปัญญาทั้งนั้น อยู่เฉยๆ ก็เป็น ไม่ได้พบได้เห็นอะไรก็ตาม พบเห็นก็นำเรื่องนั้นมาพิจารณาเป็นสติปัญญาไปเลย ไม่พบไม่เห็นมันก็พิจารณาของมันเอง เพราะกิเลสอยู่ในใจ พ้นไปได้เลย

นี่ละที่ว่าศาสนา เป็นศาสนาที่เลิศเลอ ตายใจกันได้ ท่านทั้งหลายอย่าหลงศาสนานั้น กลของกิเลสทำลายศาสนา ให้พากันจำเอาไว้นะ นี่ละกลของกิเลสตั้งชื่อว่า เป็นศาสนาๆ กลมายาของกิเลสทำลายของจริงคือศาสนา เวลานี้พุทธศาสนาเรากำลังถูกรุกราน ด้วยที่เขายกยอว่าศาสนาต่างๆ นั้นละ นั้นละคือกลอุบายของกิเลส ของศาสนานั้นๆ เป็นกลอุบายของกิเลสทำลายศาสนาทั้งนั้น คำว่าศาสนาแท้ไม่มี มีพุทธศาสนาเท่านั้น ถอดถอนสัตว์โลกให้หลุดพ้นจากทุกข์โดยถ่ายเดียว นอกนั้นไม่มี เราพูดยืนยัน ใครเอาไปฆ่าเอาไปฆ่าเลย ไม่มีเราก็บอกไม่มี ได้พิจารณาหมดแล้วไม่มี

ตั้งแต่ผู้เป็นเจ้าของศาสนาก็เลื่อน ๆ ลอย ๆ แล้วผู้เป็นเจ้าของศาสนาก็เป็นคลังกิเลสเสีย ไม่ได้เป็นคลังแห่งธรรมเหมือนพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าเป็นคลังแห่งธรรมล้วน ๆ ใจบริสุทธิ์เต็มเหนี่ยว เป็นธรรมทั้งแท่ง สอนออกมาเป็นธรรมหมดเลย ไม่มีแปลกปลอมแฝงแม้ชนิดหนึ่ง ไม่มี นอกจากนั้นเป็นคลังกิเลสเป็นเจ้าของศาสนา เป็นครู เป็นอาจารย์ใครก็เป็นคลังกิเลสไปตามขั้นตามภูมิของตน ทีนี้เวลาไปสอนลูกศิษย์ ลูกหาบริษัทธิบริวาร เขาเชื่อถือเขาก็เชื่อถือตามคลังของกิเลส แผนการของกิเลส เวลาไปทำก็ไปทำตามแผนการของกิเลส ลูกกลมไปเรื่อย ๆ

เพราะฉะนั้นใครก็ตามที่ถือว่าถือศาสนาของตนเป็นอย่างนั้น จะทำให้ตนเองมีความสงบสุขไม่มี แล้วเป็นส่วนรวมก็กระจายไปเป็นกำลังมาก ทำลายศาสนาอื่นไปเรื่อย ๆ ๆ ทำลายผู้อื่นไปเรื่อย ดีไม่ดีอย่างพุทธศาสนานี้ก็ถูกทำลาย เวลานี้กำลังลบล้างด้วยวิธีการต่าง ๆ ท่านทั้งหลายดูเอานะ ศาสนานี้กำลังถูกลบล้างหลายแบบหลายฉบับเข้ามา ถ้าอันนี้หมดแล้วก็หมด เป็นสัตว์ด้วยกันทั้งนั้น หางมีไม่มีก็ตามเขาเรียกสัตว์ได้ทั้งนั้น เพราะสัตว์บางตัวไม่มีหาง บางตัวมีหาง เรียกว่าสัตว์ได้ด้วยกัน เมื่อไม่มีศาสนาธรรมเข้าประจำตนแล้วคนก็เป็นสัตว์ได้

สัตว์ที่โง่เขลาที่สุด สัตว์ที่หนาแน่นที่สุด สัตว์ที่หมดค่าหมดราคา ไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัว เหลือแต่ลมหายใจฟอด ๆ เท่านั้นสัตว์ประเภทนี้ พอตายลงไปแล้วร่างกายก็เป็นดินเป็นน้ำเป็นลมเป็นไฟ จะเผาจะฝังมันก็พังของมันไปอย่างนั้นละ ส่วนจิตนี้ จิตที่เป็นคลังแห่งความชั่วทั้งหลายที่ได้สั่งสมมาด้วยความสำคัญว่าดีกว่าดี มันเป็นไฟเผาเจ้าของไปเรื่อย ๆ โลกจึงเดือดร้อน หาศาสนาแท้ ๆ ท่านทั้งหลายเจอแล้วอย่าปล่อยนะ พุทธศาสนานี้เอกแล้ว ไม่มีศาสนาใดที่ใดจะเสมอเหมือน ไม่มี มีแต่โครงการของกิเลสกลอุบายของกิเลสทำลายธรรมเท่านั้นเอง ใครจะมีขนาดไหนก็ตาม มีมากเท่าไรยิ่งแผ่อำนาจเป็นพื้นเป็นไฟออกมากเข้า ๆ รบกัน สุดท้ายศาสนาต่อศาสนาก็รบกันไปเลย นั่นเมื่อกิเลสต่อกิเลสมันก็ไม่ถอยกันละซิ มันผิดกันตรงนี้นะ ขอให้ยึดให้ดี

พุทธศาสนานี้เป็นศาสนาที่เลิศเลอแล้ว เราหายสงสัยเลย แม้พระพุทธเจ้าที่ตรัสรู้ขึ้นมา ปรีนิพพานแล้วก็พระองค์ก็ตามมันจ้ำมันถึงกันหมดเลย มีที่พระองค์ก็ตาม จ้ำถึงกันหมดเลย ไม่มีที่สงสัย เหมือนข้อเปรียบเทียบให้ฟัง เหมือนน้ำในมหาสมุทรมันจะไหลมาจากคลองใดหรือไหลตกมาจากบนฟ้าลงมหาสมุทร ไหลมาจากคลองใดเข้ามหาสมุทร พอเข้าถึงมหาสมุทรแล้วเป็นแม่น้ำมหาสมุทรเหมือนกันหมด ไม่นิยมว่ามาจากบนฟ้า มาจากคลองนั้นคลองนี้ พอเข้าถึงมหาสมุทรแล้วเรียกว่าได้คำเดียวว่าน้ำมหาสมุทรเหมือนกันหมด

จิตของใครก็ตามซึ่งเป็นเหมือนแม่น้ำลำคลอง สร้างบารมีมา เป็นแม่น้ำลำคลอง มาเรื่อยๆ จะสร้างวิถีใดก็ตาม เทียบกันได้กับตมมาจากบนฟ้าหรือไหลมาจากคลอง ต่างๆ มันก็คือแม่น้ำไหลมาสู่มหาสมุทร อันนี้ก็คือการสร้างชีวิตของเรา เราสร้าง บารมีมามากน้อย มันจะค่อยหนุนเข้าๆ ไกล่เข้าไปๆ ไกล่มหาวิมุตติ-มหานิพพาน พอ ถึงปีบเท่านั้นเอง เป็นมหาวิมุตติ-มหานิพพานด้วยกันแล้ว ไม่ได้ยินยมน้ำนี้มาจากสาย นั้นสายนี้ มาจากบนฟ้าอากาศไม่ยินยมน้ำนี้มาได้คำเดียวว่ามหาสมุทร

อันนี้ก็คือจิตบรรลुरुธรรมปีบเท่านั้นเอง จะเป็นชาติชั้นวรรณะใดก็ตามเป็นมหา วิมุตติ-มหานิพพานเหมือนกันหมด แล้วไม่สงสัยกัน บรรดาพระอรหันต์ทั้งหลายไม่ สงสัยพระพุทธเจ้า ไม่มีสงสัยกันเลย พระพุทธเจ้ามีที่พระองค์อยู่ในหัวใจนี้หมด จำถึง กันหมดเลย ท่านจะไปสงสัยหาอะไร มันถึงกันหมดแล้ว ท่านไปนิพพานที่นั่นที่นี้ นั่น เป็นพระรูปพระโฉม พระสรีระนี้มีเกิดมีตายธรรมดา ส่วนธรรมชาติที่เหมือนกันเป็น มหาวิมุตติ-มหานิพพาน หรือว่าเป็นธรรมชาติอันมันเหมือนกัน ไม่มียิ่งหย่อนกว่ากัน เลย เสมอกันหมด นับแต่พระพุทธเจ้าลงมาถึงสาวกองค์สุดท้ายเสมอกันหมดเลย

นี่แหละเรียกมหาวิมุตติ-มหานิพพาน เมื่อมันเสมอกันหมดแล้วมันก็ถึงกันหมด แล้วจะไปถามหาพระพุทธเจ้าองค์ใดอีก ไม่ถาม บรรดาพระอรหันต์ท่านไม่ถามหา พระพุทธเจ้า มันเป็นอันเดียวกันแล้ว พระพุทธเจ้าทั้งหลายก็เหมือนกันไม่ถามถึงกัน เป็นอันเดียวกัน ถ้าท่านจะพิจารณาตามนั้นก็ตามร่องรอยของศาสดาที่ท่านดำเนินมา ท่านดำเนินยังไงๆ พระพุทธเจ้าองค์นั้นท่านสร้างบารมีมาอย่างไรๆ เป็นร่องรอยมา พอถึง อันนั้นแล้วเป็นมหาวิมุตติ-มหานิพพานเหมือนกันหมด

นี่พูดเป็นภาษาธรรมนะเรา เราไม่เคยว่าจะไปกตศาสนาใด ไปยกศาสนาใด เรา พูดตามหลักความจริง อันไหนปลอมก็บอกว่าปลอม อันใดจริงก็บอกว่าจริง เหมือน ธนบัตรนี้ อันนี้มาเท่านั้นๆ จริงก็บอกว่าจริง ปลอมก็ต้องบอกว่าปลอมซิ ไม่จริงอย่างนี้ แน่ะ ศาสนาใดที่แฝงเข้ามาด้วยเรื่องของกิเลสๆ มันก็รู้ มาด้วยธรรมก็รู้ จึงจับยากอยู่ นะ เห็นเขามาหลอกเอาเหยื่อล่อปลา ศาสนานี้ทันสมัยอย่างนั้นอย่างนี้ ใ้เราก็อยาก ทันสมัยด้วย อยากล้ำยุคล้ำสมัยด้วย คว้ามับๆ แล้วไปเจอเอาเหยื่ออยู่ปลายเบ็ด เบ็ด เจาะปากเลือดสด เป็นยังไงทันสมัยใหม่ ล้ำยุคใหม่ละ นั้นพิจารณาซิ โลกมันโลก หลอกลวงหาความจริงไม่ได้ มีตั้งแต่หลอกลวงกันทั้งนั้น เราพูดเป็นธรรมให้พิจารณา โดยเหตุโดยผล อย่าไปคว้าแล้วคว้าเล่า หยิบนั้นหยิบนี้มา มันเป็นภัยต่อตนถ้าไม่ พิจารณาเสียก่อน ให้พิจารณาให้ดีเสียก่อนนะ

เรื่องพุทธศาสนานี้ แหม พิศดารมากนะ มันเป็นชั้นในหัวใจนี้มันกระจายไป หมดเลย สิ่งที่พูดได้ก็พูด ไม่พูดได้ก็ให้รู้อยู่นั้นเสีย ไม่เกี่ยวกับใครก็ไม่หนัก ไม่กตไม่

ถ่วง ถ้าสิ่งใดที่จะเป็นประโยชน์แก่โลกมากน้อยก็นำเอามาพอเป็นคติ ถ้าจะไม่ใช่ประโยชน์ ไม่ใช่ฐานะที่จะรับได้ก็เหมือนไม่มี นั่นละธรรมเป็นอย่างนั้น ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติ ให้ฝังใจนะ เชื้อบาปเชื้อบุญให้ฝังใจ อันนี้ลบไม่สูญ พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ ไม่มีพระองค์ใดลบบาปลบบุญได้เลย ยอมรับด้วยกัน จึงสอนเรื่องบาปเรื่องบุญมาทุกพระพุทธเจ้า ไม่มีเคลื่อนเลย

ใครอย่าไปเก่งกว่าศาสนามันจะจม ถ้าเก่งกว่าศาสดาแล้วจม ไม่สงสัยละ เรื่องกิเลสนี้ต้องอวดเก่งตลอด ให้ระวังอันนี้ เลขขนาดไหนมันก็อวดว่ามันเก่งอยู่นั้นละ ขึ้นชื่อว่ากิเลส ไม่เหมือนธรรม ธรรมท่านไม่เอียงไม่เอน ท่านเสมอดันเสมอปลาย ดีบอกว่าดี ชั่วบอกว่าชั่ว ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก อย่างนั้นเสมอไปเรียกว่าธรรม แล้วตายใจได้ เพราะไม่หลอกลวงต้มตุ๋นใคร ตรงไปตรงมา แต่กิเลสนี้ โหยไม่ได้นะ ถูกหลอกทั้งนั้นละพวกเรา เรื่องของกิเลสหลอกเก่งนะ วันนี้ก็พูดเพียงเท่านี้ละ เหนื่อยเท่านี้พอ

วิทยุเรานี้ก็ออกทั่วไปหมดแล้วเดี๋ยวนี้ เวลานี้กำลังออกมากนะ นี้ฟังว่าสกลนคร เขามาเสนอขอตั้งถึง ๑๐ แห่ง จังหวัดสกลนคร ที่ไหนต่อที่ไหนบ้างเวลานี้ตั้งกันกระจายไปหมดเหมือนอย่างนี้ เอาธรรมะของหลวงตาออก ๆ นะ เดี่ยวนี้ ธรรมะเราเลยออกกระจายกว้างขวางมาก ออกถึงเมืองนอกเมืองนา ออกนอกโลกเราไป ทางเมืองนอกทุกวันนี่คนสนใจฟังธรรมะทางอินเตอร์เน็ตนี้มาประมาณสักเท่าไร สักกี่พันนะ (ครั้งหลังนี้ประมาณ ๒๕๐๐ ถึง ๓๐๐๐ ครั้ง) อย่างนั้นละเขาฟังอยู่ทางเมืองนอก

เมืองไทยเราที่ไหนก็มีวิทยุเสียงธรรม ดังไปทั่วละเดี๋ยวนี้ ค่อยกว้างขวางออกไปทางอุดรฯ ที่เขาออกอุดรนี่ก็ตั้ง ๙ สถานีแล้ว หนองคาย ๓ สถานีที่ออกธรรมะเรา แล้วที่โรงเรียนบ้านตาดก็เริ่มอีกแล้ว กำลังกระจายออก ที่ไหนบ้างน้ำ หนองบัวลำภูกำลังกระจายออก (สกลนคร เมื่อเข้านี้กราบเรียนทั้งหมดประมาณร้อยกว่าสถานีครับ) นุ่นนะ (เขาจะมาต่อจากของบ้านตาดไป) ดูว่านั่นนะ ที่สถานีนี้เป็นสถานีธรรมะนะ ออกเป็นธรรม ทางสกลนครรู้สึกว่ามีมาก

เมรุหลวงปู่เจี๊ยะเสร็จหรือยัง (เสร็จแล้วครับ) เรียบร้อยแล้วนะ (ครับ) เมรุเราเราทำไว้สำหรับเผาเรา ตกลงเรายังไม่ตายท่านปัญญาตายก่อนเลยไปเผาท่านปัญญา นี้เราก็เลยคาราคาซัง เลยหาที่เผาไม่ได้ละ เผาท่านปัญญาก่อนแล้ว พระอรหันต์ท่านนิพพานนี้ไม่ค่อยมีในประวัตินะ ไม่มี มีสองสามองค์ องค์ที่มีชื่อเสียงโด่งดัง เช่น พระสารีบุตร พระโมคคัลลาน์ พระอานนท์ ก็เท่านั้น นอกนั้นเงียบ เพราะท่านตายสบายมาก พระอรหันต์ตายไม่เหมือนคนทั้งหลายตาย พอได้เวลาของท่านแล้วท่านนั้น ท่านหันหน้าเข้าป่าไหนปั๊บเท่านั้นไปเลย

ท่านไม่ได้เป็นภาระเรื่องเป็นเรื่องตายเหมือนโลกทั้งหลายนะ ชั้นนี้ก็อาศัยกันไป ไม่ยึดไม่ถือ แต่ความรับผิดชอบมีอยู่ก็รับผิดชอบกันไปจนกระทั่งถึงอวสานของชีวิตจะไปไม่ไหวแล้วหรือ ปล่อยปี่ไปเลย ท่านไม่ได้เป็นภาระอะไรนะ ในตำราจึงไม่ค่อยปรากฏ พระอรหันต์นิพพานที่ไหน ๆ ไม่ปรากฏ มีสองสามองค์เท่านั้นเอง เพราะท่านตายง่าย ทุกอย่างท่านง่ายหมด พระอรหันต์ท่านง่ายหมด ท่านไม่มีอะไรยุ่ง เพราะเรื่องยุ่งคือเรื่องกิเลส ท่านสิ้นไปจากใจแล้วท่านก็เลยง่ายไปหมดเลย สุดท้ายแม้จะเป็นธาตุชั้นนี้เป็นของสมมุติก็ตาม ท่านก็ง่ายไปอีก อยู่กินอะไร ๆ ท่านได้ทั้งนั้น เป็นอย่างนั้นนะ

(ถวายผ้าบังสุกุล คุณแม่แพนกำลังใกล้จะละสังขารเจ้าค่ะ) เออ ๆ ชักบังสุกุลที่นี่ละ ตั้งใจอุทิศส่วนกุศลให้ละ เราชักที่นี่จะเป็นอะไรไป ก็ใจนี้พุ่ง ยากอะไร เรื่องเกิดเรื่องตายมันก็เป็นอย่างนั้นละ

(หลวงตามेतตาอ่าน กำหนดการพระราชทานเพลิงศพท่านหลวงปู่เจี๊ยะ) อาจารย์เจี๊ยะอายุเท่าไร (๘๘ ครั้ง) เอนิมนต์พระมา ๘๘ อายุ ๘๘ ให้พร

(ลูกหลานอยากจะทำให้ฟังนะเจ้าค่ะหลวงตา รายการสถานีวิทยุ เอฟเอ็ม ๑๐๓.๒๕ เกิดขึ้นมาเป็นประโยชน์ต่อประชาชนทั้งหลาย รู้สึกมีเพลงเยอะมาก เปิดมาที่ไรเจอแต่เพลงทางโลก หนูมีความคิดว่า ใน ๑๐๘ สถานี แต่เอฟเอ็ม ๑๐๓.๒๕ อยากให้มีแต่ธรรมะของหลวงตาหรือไม่ก็เป็นเสียงธรรมของพ่อแม่ครูอาจารย์ในสายหลวงปู่ มันเจ้าค่ะหลวงตา) เรื่องเลอะเทอะเหล่านี้เราคิดไว้หมดแล้วแหละ มันฟังออกมาหลังคิดแล้ว เราคิดไว้หมดแล้ว มันฟังโผล่มา มันนอนตายยังไงมันฟังโผล่มาเดี๋ยวนี้ เราคิดไว้นานแล้ว ใ้อพวกสกปรกมันจะแอบ ไม่ผิด แต่มันก็รู้แล้วจะทำยังไง

(ขอให้ปรับปรุงในสิ่งที่จะเป็นไปโดยธรรม อันจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนทั้งปวง ไม่ใช่เพื่อคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หรือเพื่อคนใดคนหนึ่ง แต่เพื่อโลก เพื่อเป็นการสืบทอดพระพุทธศาสนา) เขาว่าไงบ้าง (ลูกศิษย์หัวเราะ)

จะให้ว่าไง ก็เรื่องอันนี้ก็บอกว่าวิทยุธรรมะอยู่แล้ว มันยังงั้นมันก็ต้องแทรก เราคิดไว้แล้ว แล้วแต่จะพิจารณากันซิพวกที่รับผิดชอบอยู่ในนั้นนะ (หลวงตาค่ะที่บ้านตาดก็เหมือนกันเจ้าค่ะ) เหมือนกันนั้นละ (มีแต่เพลงขอมมา และเป็นเพลงโลก ๆ หลายรายการที่วัดป่าบ้านตาดค่ะ) มีแต่ธรรมะมันเป็นไปได้เราว่างี้เลย มันต้องพวกนี้จะออกหน้าไปเรื่อย แสงไปเรื่อย คิดไว้หมดแล้วแหละ พุดอะไรมามันก็ไม่เห็นความคิดที่เราคิดไว้แล้ว มันก็ตามรอยเราไป โลกสกปรก จึงบอก เปิดทางพวกมันนั้นแหละ ว่างั้น มีเท่านั้นแหละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร
FM 103.25 MHz